Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38235
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

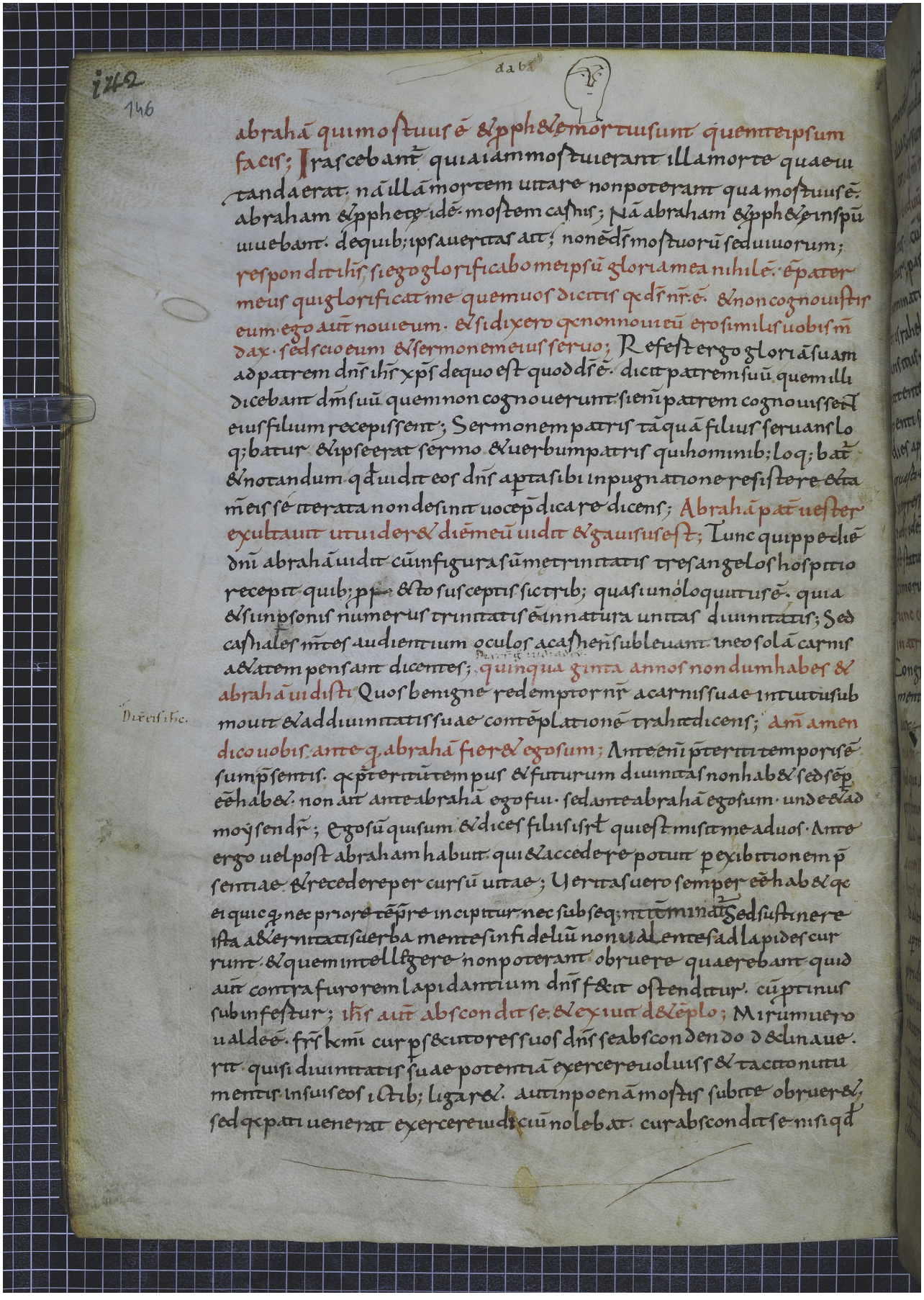

abrahã quimo ſtuus ẽ & ipph& & mortuus unt quem ipſum
facis; Iraſcebant quia iam mo ſtuerant illam mortẽ quae eu
tanda erat, nã illã mortem uitare non poterant qua mo ſtuus ẽ
abraham & ipphetæ idẽ mo ſtem caſus; ꝓ ã abraham & ipph& inſpũ
uuebant. de quib; ipſa uerit as ait; non ẽ d̃s mo ſtuorũ ſeduiuorum;
reſpondit ih̃s ſi ego glorificabo me ipſũ gloria mea nihil ẽ. ẽ pater
meus qui glorificat me quem uos dicitis q̃ d̃s nr̃ ẽ. & non cognouiſtis
eum ego aũt noui eum. & ſi dixero q̃ non noui eũ ero ſimilis uobis mẽ
dax. ſed ſcio eum & ſermonem eius ſeruo; Refert ergo gloriã ſuam
ad patrem d̃s ih̃s xp̃s de quo eſt quod d̃ ẽ. dicit patrem ſuũ quem illi
dicebant d̃m ſuũ quem non cognouerunt ſi enim patrem cognouiſſent
eius filium recepiſſent; Sermonem patris tãquã filius ſeruans lo
q;batur & ipſe erat ſermo & uerbum patris qui homin ib; loq; bat
& notandum q̃ uidit eos d̃s apta ſibi inpugnatione reſiſtere & ea
mẽ eis ſẽ iterata non deſinit uocẽ dicare dicens; Abrahã pat̃ ueſter
exultauit ut uideret & diẽ meũ uidit & gauiſus eſt; Tunc quippe diẽ
d̃ni abrahã uidit cũ in figura ſũ metrinitatis tres angelos hoſpitio
recepit quib; pp- & to ſus ceptis ſic trib; quaſi unoloquutus ẽ. quia
& ſi un ſonis numerus trinitatis ẽ in natura unitas diuinitatis; Sed
caſtales mẽtes audientium oculos acaſtheñ ſubleuant ut ne ſolã carnis
& ætatem penſant dicentes; quinquaginta annos non dum habes &
abrahã uidiſti Quos benigne redemptor nr̃ a carnis ſuae intuitu ſub
mouit & ad diuinitatis ſuae contẽplationẽ trahit dicens; am̃ amen
dico uobis, ante q̃ abrahã fieret & ego ſum; Ante enim ꝓteriti temporis ẽ
ſumptẽ ſentis. q̃ ꝓteritũ tempus & futurum diuinitas non hab& ſed ſẽp
ẽ hab&. non ait ante abrahã ego fui. ſed ante abrahã ego ſum. unde & ad
moyſen d̃; Ego ſũ qui ſum & dices filiis iſrt qui eſt miſit me ad uos. Ante
ergo uel poſt abraham habuit qui & accedere potuit ꝑ exhibitionem ꝑ
ſentiae. & recedere ꝑ curſũ uitae; Ueritas uero ſemper eẽ hab& q
ei quicq; nec priore tẽpore incipitur nec ſubſequenti terminatũ ſed ſuſtinere
iſta ab& ternitatis uerba mente ſinfideliũ non ualentes ad lapides cur
runt & quem intelligere non poterant obruere quaerebant quid
ait contra furorem lapidantium d̃n̄s fact oſtenditur. cũ ꝓtinus
ſubinfertur; ih̃s aũt abſcondit ſe. & exiuit de templo; Mirum uero
ualde ẽ. fr̃s kmi cur ꝑſecutore reſſuos d̃n̄s ſe abſcondendo de linquere.
rit quaſi diuinitatis ſuae potentiã exercere uoluiſſet & tacito nutu
mentis in ſuis eos ictib; ligare &. aut in poenã mo ſtris ſubito obruere &;
ſed q̃ patri uenerat exercere iudicia nolebat. cur abſcondit ſe nisi q̃